

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА.

Ч. 94.

дня 11/23 Листопада 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Ціна на течуше чвертьроче для обираючихъ въ Редакції:
1 рен. — черезъ пошти: 1 рен. 15 кр. ср.

Мой друг!

(Заключеніє.)

Нынѣ коли мъ га гъ моими носилъ гадами и дучи погредъ деревъ лишеныхъ своєї зеленої красы, бачи лъмъ таъ торкноль вѣтеръ въ одное дерево и остатны листъ изъ него звѣналъ, оно лишило голе, и только склонами одними галузами вѣзло га гъ дрбгимъ, въ прочемъ стояло самое, а крдгомъ него молчаніе глубокое, гробове, бо и вѣтеръ пересталъ вѣтати и листъ на земли шепескотѣти.

Время теперь торжественное! — все и дерево и вѣтеръ и листъ нымъ зорянный мало свое значеніе полное мысли свато! Чимъ глубше погадаешь собѣ, тымъ больше гостей зъ давныхъ временъ и тымъ быстрѣша проіндуєша мысли возносяща дхя изъ тземиско-го пребыванія. Въ такомъ часѣ буде міръ вѣшний и его сладости и престрастія, его тѣлды и вѣкъ оубѣганія га кладутса до грбдъ, только одна часъ, божественная и безсмертная въ цѣлой своей силѣ одзываєша въ сердцю человѣческомъ таъ голосъ звона въ день воскресенія передъ выкотившимъ га сонцемъ. Погладаешь вибръ твоей дшини, вѣтаешь мокъ праотцевъ давнихъ, гадки о деревності, набавивши съ ними, бачишъ тѣтъ ткающія тобѣ и дрбгій молодшій полны силы

и таъ зъ подъ могилы выдобиваются изъ твоей дшини и ворозитъ молнии пролѣтаютъ и на-стоащое и бѣдщое! Нижъ огланеша, бачи вже отъ малого листка, вже отъ тон деревини бознѣлъ есь га пролетѣль въселенію и погла-ндуясь на ей составы а крдгомъ тебе віе за-звонило и загримѣло звдкомъ всхіцатель-ныи — а печали и тоски оутаютъ и примира-юти невидимымъ образомъ. О дрбже! такъ то въ сердци одного человѣка погредъ тихой хвили — только обыкновенно воскресає мысли, что онъ самъ не вѣдомъ таъ они твляютъ, познає, чо докременность тратить скон по-вавни барви а идеамъ збставляє поприще дѣятельности. Иакъ въ жизни одного человѣка такъ и въ цѣломъ народѣ такій времена мають свою важность величю наполненію зернами проподкающими въ цѣлѣ благоджнїа. Колиже народъ, притисненый бѣдствіями тажкими, вен красоты змыслової принажденіи лишилася, одное зостає въ немъ, еже неможе ніакій корогъ и ніакая противность исхренити — сила дхя! Дхъ же пронизденія божественного непочи-ває никогдаже, но дѣйствіе хотай змысловимъ невидимый окомъ. — Все тое однешин къ нашомъ народови, о колко же потѣшител-ного и радостного знайдешъ! Хотай онъ нынѣ не философье таъ прочий, и немає того

Зниного мѣдрованія, однакоже чѣвѣтко нестихненное основанное таکъ оуже видѣніемъ на святой вѣрѣ, розумъ простый воспитаный въ училищи природы указываетъ, что той народъ такъ затлъмленный и заглавшенній въ тыхъ тѣбдныхъ временахъ выраблялъ поколе изъ себѣ дѣловъ силъ, котора въ вѣдѣюще має стати-
са его питомымъ знаменемъ. Сложешъ мнѣ сїе запрецити то поведѣ та въ глубинѣ дѣши его а тиа тѣга, тиа жалостивая тоика обѣзвѣ-
ющаѧ къ его пѣснѣахъ, чиже не есть она тѣго за безконечностю и за еї красотою? Я тиа выстѣбдныи поговорки взятыи изъ об-
ѣтоательствъ свѣта зыглового и зъ ежеднев-
ного житѣа чиже не суть они таленїемъ и осново-
ю тон мѣдрости, которою Богъ, источникъ
всего блага, въ его дѣшѣ вѣлѣлъ? Иными же
словами изрѣкии цѣлое житіе нашего наро-
да есть поэтическое. Но не менѣе плодный онъ
есть таожде и въ широѣ правды. Под-
ѣлѣхайся таکъ одинъ дѣбого сдѣлть, таکъ ста-
рый отецъ сына перестерегає, таکъ мати доч-
кѣ обѣдчає, изъвѣниша истинно и полюбиша
той народъ твердомъ нравственности и про-
стого и правдивого розума. Но по щоже да-
лѣ розводитися надъ его розположеніемъ и
надъ оупогобленіемъ дѣши произходящимъ изъ
обѣтоательствъ накеденыхъ исторію? Поми-
наю тое, звертаючи твою булагъ въ тѣмъ на-
мѣренію абысь изъ сего становища на нашъ
народъ задиклатися изволилъ. Изъ сенъ то-
ки зреїнїа постѣпаючи далѣ, вачитъ мнѣ са
что вѣрою вношѣ, тао нашіи народолюбци и-
лиючи тѣю вторюю стихию жизни народной пе-
редъ очима, нищо немогли похвалинѣйшаго
предпрѣтии таکъ при святомъ храмѣ еще
построеніе домъ народного, въ которомъ и по-
езія и мѣзика и иинци оумнѣнїа процѣста-
ливы въ чисто народномъ дѣбѣ. Икъ на осно-
ванію нашей древной абсолютной Авестрии

возносится новая свободная отдижающа рѣ-
ноправноїтею, де жаденъ народъ надъ дѣбимъ
не побиненъ берховодити; таکъ на старыхъ
звалища дарованихъ намъ высокими прави-
тельствомъ маєтъ воздвигноти новая сва-
тина и надѣкъ и искрѣтъ и всего красного и
прекоходного. Къ семѣ же намѣренію за бла-
гословеніемъ Божиимъ суть жерви въ тѣмъ
самомъ народѣ, въ которога дѣши такъ великии
и таکъ красныи оупогобленіа обрѣтаютса. Ны-
нѣ оуже положено до книгохранилища основаніе
черезъ заведеніе читальни и черезъ получе-
ніе звѣжъ четыриста томовъ книгъ отъ одно-
го выскоцѣненнаго прѣателя рѣского народа.
Не менѣе оутѣшительныи есть и тое, же вже
также до заложенія краевого народнаго
Габинета дарами добрыхъ людей начало полу-
женено. Только смѣло и гъ оупованіемъ щи-
рымъ на Бога а таکъ сокобѣниши обѣ сти-
хи: святую вѣрѣ, и дѣловое искрѣтвенное
процѣшеніе, выдѣгнено изъ тон тишины
скрывавшися сокровища на свѣтъ Божій а
тогда принесено цѣѣты небѣдимыи и заквѣ-
чаєтъ козѣдники до правдиков и молодон
жизни, нашъ роднѣ Рѹсь прекрасную и повав-
нюю дѣвицу. О дѣбже! не дикѣй са моей
надеждѣ, она бо происходитъ изъ докгого и
добрѣ розмыщенія нашого давнѣйшаго и
настоащаго отношеніа. Дѣлай по силамъ и за-
охочай вѣхъ твоихъ поддѣговъ и стирайте-
ся сокобѣниши силы и мысли въ одное, а вѣдѣте у-
вѣреніи, же станемо на той степени котора на съ
ожадає. Тогда таа тишина глаха и гробови,
теперь но мыслами и чѣвѣтвами окремененна, при-
строится въ дѣйствіе а зъ еї нѣдра выпетать мо-
лодыи соколата сагающи скониѣ высѣримъ о-
комъ солнца небесныи, Старай же ся и ты мой дѣб-
же, молодыи соколе твои крыла букарѣпти, абысь
твоемъ горачемъ сердци горачими тщаниами киег-
да отпогѣдалъ. Сїе же ласе отъ твоїхъ дѣбгъ. —

Определение судовъ вообще.

(Продолжение)

Г. Въ обводѣ краевого суда въ Краковѣ:

- 1) Вадовичъ, 2) Божна, 3) Йордановъ,
- 4) Сайбашъ или Живецъ, 5) Краковъ, 6) Трѣбна,
- 7) Крешовицѣ, 8) Краковъ 1. секція
- 9) Краковъ 2. секція, 10) Краковъ 3. секція съ сѣдалищемъ въ Подгѣро, 11) Могила съ сѣдалищемъ въ Краковѣ, 12) Лѣшки, 13) Вѣличка, 14) Неполомичъ, 15) Оустѣе Сольне,
- 16) Брико, 17) Виничъ, 18) Лапановъ, 19) Добчицѣ, 20) Мишана Дольна, 21) Новый Торгъ, 22) Чорныи Двнаецъ, 23) Миленничъ, 24) Скавина, 25) Маковъ, 26) Ланцкорона,
- 27) Заторъ, 28) Освѣцимъ, 29) Кенты, 30) Бѣла, 31) Миловка, 32) Елена, и 33) Яндишовъ.

Въ томъ обводѣ краевого суда малины

I. краевый судъ въ Краковѣ на окрѣгъ судовъ обводовыѣ въ Краковѣ 1. 2. и 3. секціи, въ Могилѣ, Лѣшкахъ, Вѣличцахъ, Неполомичахъ и Скавинѣ,

II. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Вадовичахъ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Оустѣю Сольномъ, Заторѣ, Кентахъ, Бѣлої, Яндишовѣ, Ланцкоронѣ и Миленничахъ,

III. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Божни на ской власный обводѣ и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Оустѣю Сольномъ, Брикѣ, Виничѣ, Лапановѣ, и Добчицахъ,

IV. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Йордановѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Нокомъ Торзѣ, Чорномъ Двнаци, Мишанѣ Дольной и Маковѣ,

V. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Сайбashi или Живци на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Миловцѣ и Еленѣ, и

VI. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Хрѣновѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Трѣбнѣ и Кришовицахъ съ рѣвными дѣйствовѣгомъ въ гражданскыхъ и карныхъ справахъ свидетвовати.

Д. Въ обводѣ краевого суда въ Решовѣ:

- 1) Тарновъ 1. секція, 2) Тарновъ 2. секція, 3) Пильзно, 4) Мѣлецъ, 5) Розгадѣвъ, 6) Переображенѣ, 7) Синдышовѣ, 8) Решовѣ, 9) Тычинѣ, 10) Глоговѣ, 11) Соколовѣ, 12) Ланцѣтѣ, 13) Стришовѣ, 14) Забено, 15) Войничѣ, 16) Заключинѣ, 17) Домбровѣ, 18) Радомышль, 19) Берестокѣ, 20) Терноберегѣ, 21) Нико, 22) Лежайскѣ, 23) Городищи, 24) Продникѣ, 25) Ропчицѣ, 26) Колбушовѣ.

Въ тѣмъ обводѣ краевого суда малины

I. краевый судъ въ Решовѣ на окрѣгъ судовъ обводовыѣ въ Решовѣ, Тычинѣ, Глоговѣ, Соколовѣ, Ланцѣтѣ, и Стришовѣ,

II. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Тарновѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Забноимъ, Войничѣ, Заключинѣ и Домбровѣ,

III. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Пильзнѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Радомышль и Берестокѣ,

IV. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Мѣлеци на ской власный обводѣ, и на обводѣ суда обводового въ Терноберезѣ,

V. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Розгадѣвѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ суда обводового въ Никѣ,

VI. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Переображенѣ на ской власный обводѣ, и на обводѣ судовъ обводовыѣ въ Лежайскѣ, Городищахъ и Продникѣ, и

VII. судъ обводовыї 1. розрядѣ въ Синдыш-

кѣ на скѣй власнѣй обѣдѣ, и на обѣдѣ сѣдѣвѣ обѣодовѣхъ въ Ропчицахъ и Колѣшовѣ съ рѣбнѣмъ дѣйствіемъ въ граџданскѣхъ и карнѣхъ спрѣважѣ сѣдѣтвовати.

(Продолженіе слѣдує)

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ

Вѣдень 15 листоп. Отъ першаго тога мѣсяца зачавши, мало не що дна скликвеса военна нарада, подъ предсѣдательствомъ Е. В. цѣсара, и которой присѣтвовютъ П. М. Радецкій, министръ вѣйны и енеральни адютанты найвышаго военачалѣства.

— Въ тыхъ днахъ має сѧ обходити великое войсковое торжество, подобне томъ, которое оустроилъ быль царь российскій кназъ Пашкевичови. При томъ слѣчаю представлѣнъ вѣдѣ П. М. Радецкій цѣломъ воинствѣ мко кназъ Кѣстоцы и Навары.

Берлинъ 9 листоп. Охота мкъ найкорѣше вѣтвпти въ открытый вой, и соревнованїе виуда достерѣгаетъ. Где сѧ только подѣльхаешь, то оучебешь воспоминанія о давнѣйшихъ временахъ зъ вѣйны огвободительной; спѣванки сочиненія Шенкендорфа, Стегемана и Яндата, можъ оуздти въ каждої касарни, и на публичныхъ мѣстцахъ: книжечкѣ подъ заглавіемъ „Soldatenlieder“ розквили, можъ сказать розхопили, зо вѣхъ книжныхъ лакокъ, понеже мкъ розказываютъ оумѣщени въ ней сѣть дѣйствіиъ зъ семолѣтнои вѣйны.

Берлинъ. Прѣсеки армїи сила оусовершила тымъ днамъ, и має сѧ складати зъ 480.000 людей.

— Зъ вѣрительныхъ жерелъ довѣдемъса, же Австрія готова есть застновити свои приготовленія военни, сли Прѣсы готовыши сѧ оукаждѣтъ, тоже само оучинити.

Дневникъ „Deut: Reform“ доноситъ наль,

же движеніе цѣлон армїи въ краю поспѣжитъ до того, абы Прѣсы въ дорозѣ припѣлыхъ оукладовъ и на оуловію опертыхъ постановленіахъ осаѓнѣли належите оуповаженіе до власти въ Нѣмечехъ. — Най народъ вѣдѣ запевненый, же понесна жертва движенія армїи не вѣдѣ безъ окощною.

Франкфуртъ н. М. 11 листоп. Тымъ днами приблѣ тѣ кназъ Корчаковъ, ико заѣтврительный высланикъ при оузнаномъ отъ Россїи соймѣ союзничомъ. За стороны Франціи настѣпить тое самое въ короткомъ времени; а г. Талльенай надѣса, же за колька дней вѣдѣ могъ дорѣчиги соймови свои вѣрительны листы.

Алтона 6 листоп. Жребій Шлезвикъ-Гольштина въ короткомъ времени маютъ сѧ рѣшити. Намѣтничество обѣвило высланикови соймѣ союзничого въ листѣ до гр. Тѣнъ, же не вѣдѣ повиновати сѧ тогожъ рѣшеніямъ, а правительство прѣске оуведомило сконъ письмомъ намѣтничество, же не хоче болѣше пеугалити сѧ о спрѣвѣ Шлезвикъ-Гольштина; понеже оучинені предложенія неприняло, и енерала Гагнъ гъ ничемъ отправило. —

Туринъ 4. листоп. Изъ посредства кназа Естергазого надѣтия можна, що до сокрѣшенню сгоды между Сардинією и Римомъ прїйде. Реченый кназъ Естергазы оудался до кназа Шварценберга въ томъ намѣренію, абы для обохъ сторонъ присѣшити и заключити сгоды. Изъ остатныхъ депешъ такъ Сардинскаго мкъ австрійскаго посла можна оудостовѣрити сѧ, що правительство Сардинскаго вознамѣрѣ вѣаки дальшии непрѣзныи постѣпованіа зилишити. Къ сей цѣли подано оуже нѣкоторыи предложенія. —

Боснія. Состояніе рѣчей въ Боснїи обернѣло сѧ. Боснаки не хотѣли давати рекордѣвъ, забили колькохъ гавацѣвъ (жандармовъ

твречкихъ) и двигнбли сѧ противо Омерови. Тойже не має только 12 — 15000 мѣжа, съ которыми ледко сдержитъ сѧ противо зволнованыи Твркамъ. На Полаковъ и Мадаровъ, которыи въ его полкахъ слѣжать, не має сѧ що спѣкати, бо тѣи ткъ виода, такъ и въ его таборѣ въ скверни жїютъ. Полакъ хотѣлъ бы Славана боснанскаго для Порты позыскати; Мадаръ же ненавидитъ боснанскаго Серба такъ, ткъ и австрійскаго. Мадари выгладаютъ незадоколеніј Славана австрійскихъ, але сами соглашаютъ сѧ въ цѣли сдержанія ского берховодства съ всѣими абсолютизмомъ, если съ нимъ ткась надѣя приголомишніј Славанъ окаже сѧ. Они, а не правительство поджегає ненависть народнѣю, и даже не крыютъ сѧ съ тымъ, же помста для нихъ має много солодости. Такъ тажко дѣмати, абы разбѣдившій сѧ въ 1848 народы теперь чимъ нибудь задоколити, и деслатки лѣтъ здаєся перейдуть, занимъ Европа належито оустроитъ сѧ. Въ томъ оустроеніи найголовнѣйше замотана Италія, Нѣмечина и Твреччина. Австрія есть борищемъ вѣхъ народовъ середной и южной Европы. Австрія загає Рдинамъ до Россіи, Сербами, Хорватами и Далматинцами до Твреччины, Лѣтомбардію до Италіи, своимъ нѣмецкими крамами есть, если не благоговѣнной римской державѣ, то хотѣ Прѣкамъ на завадѣ. Про тое въ первѣе треба бы съ народами лицъ зробити, а потомъ на змѣю революціи кинуть сѧ; но мимо всего, что вже здѣлано и что сѧ еще може здѣлать, той только лицъ зробитъ, кто до возбѣдившаго сѧ дѣха народовъ промокитъ, той только забѣспечить Европѣ миръ стаій. —

По донесеніямъ зъ Земплина обѣгає въ Боеводинѣ сербской вѣсть, же прїѣхати має до Бѣлогорода конзуль российскій енералъ Леб-

шинъ, которыи знаменаютъ крѣпкое погрѣничество Россіи въ политицѣ восточной. Очи вѣхъ погладаютъ на Россію, которая въ такъ важныхъ спраяхъ до чогои рѣшити сѧ должна.

Новѣйшии вѣсти доносятъ, же въ Боснѣи оужаное зволнованіе. Вѣ, что только зъ мѣдлманщины, рѣшає сѧ на противъ Омера. Его пріятелѣ Полаки и Мадари уже поспѣшили ноги, тайи бутѣкуютъ, где можуть. — Тврки боснанскіи не понимаютъ, ткимъ образомъ оукрѣпили бы сѧ держава Сватана, если бы нѣбрнїи Раб срѣвнаніи вѣли мѣдлманамъ. Каждѣтъ, же то значитъ ихъ Мокалеви или Нѣмциамъ въ рѣки давати. — Найнѣагливѣйшии Христіане боснанскіи, которыи въ томъ состоаніи рѣчей сами не знаютъ комъ вѣрити, и до кого кинуть сѧ.

Австрія не вѣде могла такожъ овратными окомъ на согѣднѣ Твреччинѣ спогладати, и ожидати, доки поломень тѣный не выѣхъне, и вже каждѣтъ, же на границѣ твречкой средоточаютъ сѧ войска австрійски, абы въ приготовленіи бѣти на вѣтъ можливыи слѣдай. —

ДНЕВНИКЪ КРАСНЫЙ.

Зъ надѣ Збруча. Доношд новинѣ що въ Россіи Императоръ положилъ акцизъ на горѣлкѣ слѣдѹшимъ способомъ: отъ гарнца горѣлки при кѣренїю четыри золотыхъ сребромъ, а за тайное кѣреніе контрабандѣ за первымъ дочеченіемъ въ винокбрнѣ отъ гарнца 50 рѣблей сребромъ, за дрѣгимъ 100 рѣб: сребромъ отъ гарнца и за третьимъ - разорити винокбрню до основана. Здаєся що и въ нась высоکое правительство оукажетъ скую зберне на кѣреніе горѣлки и обмежитъ єще лѣчше ткъ до нынѣ, бо оуказдеся що жиды по шинькахъ роблять селаниномъ горѣше ткъ фараонъ въ Египтѣ, и поволе градта и виѣ имѣнїе приведутъ до

СІБІ, КОРЫСТАЮЧИ ИЗЪ НЕРОЗВИЯ СІЛАНІНА. — Жичити про тое належало бы абы сілане, маючи тепер въ скончъ рѣкахъ право, обмышили добрый споѣбъ ткимъ бы пъанство усібе встремати, да бы такъ великой нождѣ ткия предъ ними стоять запобѣгчи.

ВСЯЧИНА.

Сего лѣта стала въ селѣ Лозинѣ великий выпадокъ! Оденъ єдиный отецъ небоз мogaючий самъ свою десятимѣсячную дитину по смерти матери воспитати, вѣдучи черезъ сложнѣ перепиненіемъ, отдавъ сиротѣ въ чужіи но знаемыхъ людѣй рѣки на воспитаніе. Ти то небачныи люде идучи въ поле на рѣкотѣ зоставили дитя въ хатѣ подъ дозоромъ мало что старшои дитини, которая отдалившася и поѣтвиравши двери подала споѣбностъ безрогої въ хатѣ пройти. Безрога одгрizла дитинѣ правой рѣки совсѣмъ два пальці, потомъ оу правой нозѣ великий палецъ, а оу лѣвой нозѣ такожь совсѣмъ четыри пальці, — въ тыхъ такъ тажкихъ мѣдакъ вѣлобы дитя жертвою безрогои сталоа, еслибы слѣчайно неувѣста (здаєш сорѣдна) не была иидѣбѣгла и полъдмиртвое дитя неспасла изъ рота розг҃каного зѣбра. До сего времени неизвѣстно еще що са съ тою дитиною стало. Отецъ єдиный только въ горести, слѣжащий въ Львовѣ проклинае тыхъ небачныхъ людѣй за ихъ недогладь! Такъ то не одна жертва падае отъ твердого и жестокого сердца злыи людѣй, которыи не зважаютъ, що за чужую дитину рѣбно ткъ за свою предъ лицемъ Божиимъ и предъ людьми тажко отпобѣдати вѣдуть. Най тотъ слѣчай посложитъ такъ родителемъ ткъ и инными людемъ въ напоминіе. Каждый родитель най обмыслитъ добре, въ чии отдае рѣки свои дѣти, а прочий най разважатъ ткъ велику обѣзданіость, обѣзан-

ность самыи родителей на сібе беруть, а прїѣвши разъ ского питомца, найже стараются во времъ лѣтце родителей застопити.

Зъ съверной Угорщины. В. листоп. доноша: Передъ двома днами прїшло до єдного старого священника (въ маломъ горскомъ селци) оуже смеркомъ двохъ жандармовъ, и обѣзвили тѣ, же суть тѣ для того побланій, абы запобѣгчи нападенію злодѣевъ си ночи; старый священникъ непонимающъ зъ оутѣхи вѣдла несподѣваної охороны, и оугочає обоихъ слугъ справедливої оуфедно, пье съ ними и признаєш нарештѣ, же приприталъ си 200 р. м. к. которыи завтра до Трентшина має отъвезти и тамже сложити. — Пьють, франтвютъ, смѣются, спѣваютъ, нарештѣ — о нападенію ани слыхъ ани дыхъ, а панъ отецъ засипаютъ спокойно; на дрогій день але огдивши не видитъ никого, — кличе, никто не обзываєшь — вітає, загланяль до пекарнѣ, — и тѣ глагохъ, нарештѣ знаходитъ свою Господиню въ стайні свѧзанѣ, повергає до хати и обачињъ, же ани 200 рн. ани зѣбарка и инныхъ срѣбрныхъ вицей нема, а по жандармахъ и лѣтце застигло. Видко, же ти прибраний жандармы, не що инного, только хитрї мошенники вѣли.

МЕЧТА

посля гулянки въ семинаріи дня 7. листоп. т. р.
списана любезному единомысленному
родимшеви и другу И. Г.
Мой друже!

Знаешь ты тіи красній сторононъки,
Що цвітуть вѣчновъ во думцѣ весною;
Где миѣ тихенькій плыли годинонъки
Якъ плыне ручаемъ волна за волною?
Знаешь луги тіи, ахъ тіи миленькіи,
Средѣ нихже важко плыве Бугъ старенькій?
Тую рокѣтнину, очерета тіи,
Нивы медовыи, пущи сосновыи?
Чи знаешь тиѣ цвѣтній броды побужанський —

Воняний островы тіі деревляньски?.....
Тамтуда бувало я ще дитиною
Скорось долина цвѣтомъ увѣнчала
Бѣжалъ, гуляль си, сѣдалъ подъ вербою
Почути пташину, що менѣ спѣвала,
Вѣлній, веселый, якъ тая пташина.
Ахъ гдѣнъ лѣта мои, где моя долина!
Якъ рыбка здоровый, якъ цвѣтъ невинненъкій
Любиль ємъ бувало чистыми струями
Играти на Бузѣ съ дрѣбными рыбками,
То ити за цвѣтомъ, то зновъ въ іной хвилѣ
Долиною красній гонити мотылѣ. —
Однажды тамлю, ранокъ буль ясненъкій —
Побѣглемъ лугомъ близенько кирницѣ
Взбирати цвѣткѣвъ для меншой сестрицѣ;
Она за блаватцемъ побѣгла нивою —
Я за лотачемъ й лілевъ жолтою —
А узбиравши маль ємъ ей принести
Въ ниву, и вѣнцѣ малисмо тамъ плести.
Жайворонокъ мило звониль воздухами
Пчѣлка за пожиткомъ скванно уганила,
Гай бренѣль чистыми птичокъ голосами,
Горбомъ чередонъка ягнятокъ гуляла.
Я слухаль и пѣсни й бѣгалъ за цвѣтами
Все дальше отъ значной вдаляясь кирницѣ;
Бо все лугъ що дальшій красшими красками
Представляль ся моїй молодой зѣницѣ. —
Уже цвѣту въ жмени годѣ помѣстити,
А тутъ гдѣ глянь красній и все красшій цвѣты
А тутъ очеретомъ золотій лілій
Ледви що розцвилїй, свѣнїй, здоровимъ —
Бѣжу къ нимъ, и только менѣ я ворвати
Зъ густого шувара якъ духъ зъ небелицѣ
Стас предомною старецъ бородатый.
Вжаснуль ємъ ся, взглядаю ко моїй кирницѣ
Нѣть — ей вже не видко — иещасна годино!
Зблудилъ ємъ — отъ дѣда хочу утѣкати —
Ажъ тутъ дѣдъ говоритъ: Не бойся дитино!
„Сбираі собѣ цвѣтки, докись само въ цвѣтѣ;
„Но осторожно, бо въ семъ марномъ свѣтѣ

„Где блескъ тамъ зрада. — Глянь, где тѣлії,
„Тамъ глубина страшна, трѣстя безмѣрніи,
„Сдень шагъ ще дальше дитинонко мила,
„А булюбись вгрязло й водабѣ тя покрыла:
„Неня бы горенъко за тобовъ рыдала
„И гдѣсъ ей задѣлась, навѣтъ бы не знала.
„Очереть, верхомъ що буйный цвѣтъ являє
„Мутную нимъ бездну только покрыває.
„Тамъ, тамъ дитинонко иди за цвѣтами
„Где на земли твердой на земли родненъкій
„Станешь си беспечно певными ногами.
„Отъ тамъ по той нивцѣ жизнай и буйненъкій
„Розглянь ся, тамъ красній розцвили блаваты,
„Голубый звѣнецъ тамъ — тамъ долю сбирати;
„Въ гаю твоимъ домашнѣмъ найдешъ конвалію
Хоть дрѣбну — ей вони не дашь за лілію;
„Тамъ и синожолтій братчики буяютъ
„А горбомъ пытомымъ твоимъ розцвитають
„Рожи полнолистній и мило воняний,
„Тамъ солодки дишать во скрѣзъ өуміяны.
„Дѣдуню, скажѣть мнѣ, где моя кирница?
Казаль ємъ старому — „хочу вже вертати —
Тамъ повысше неи, тамъ моя сестрица
„Красній собирає нивою блаваты.
„Або мя ведѣте — днина днесъ миленъка, —
„Вы знаете только за квѣтки казати, —
„Тамъ где и зѣ кирницѣ вода студененька
„Сядемо въ густу вербову тѣнницю —
„Скажете намъ байку — байку небилию..”
Старий скаменулъ ся, кивнуль головою:
„Ходѣмъ,” ходѣмъ, „сканку баечку вамъ
дѣти..” —
Взяль костуръ у руку — щось маль подъ
полою —
Чи то не бандурку? може занутити
Схоче пѣсню яку?..... я за нимъ ступаль ємъ
И всяко словце его принималъ ємъ.
Говориль за давній времена старіи
Що днесъ еще въ пѣсняхъ лишь отгомоняютъ,

За Днѣпръ за вкраиньски городы святіи,
За тії могилы, що Русь покрывають —
Грудь му розпералась, очи му яснѣли
Якбы хтѣль злетѣти въ тѣ прошедшій вѣки,
Якбы хтѣль злетѣти въ тѣ стороны мили,
Где пѣсни солодки где тямки велики.

Небавкомъ при чистой сталисьмо кирницѣ —
Сестричка маленька тамъ мя ожадала —
Старецъ сѣль со нами въ холодной тѣнницѣ,
Вытягнуль бандурку тай пѣснь ся озвала:

На дубѣ буйномъ, дубѣ зелененькомъ
Вывела дѣти соловѣча мати;
Дѣтямъ миленькимъ, дѣтямъ рѣдненькимъ
Стала сердечно день и ночь спѣвати.

На широкомъ полю замокъ буль высокій
Въ пятеро грубымъ муромъ оточеный;
А въ тѣмъ замку панъ прибуваль жестокій
Слухалъ тай пѣсни соловѣчой нени.

„Ідѣтъ,“ сказаль онъ слугамъ „и здоймѣте
„Гнѣздо изъ дуба сего зеленого,
„И молодята озмѣтъ и всадѣте
„У клѣтку красну зъ золота широго.“

То пойшли слуги и гнѣздо здоймали —
Плаче рыдає соловѣча мати,
Но твердодушній плачу не вчували
Стали ся єще зъ неи поругати.

Всадили въ клѣтку, клѣтку золотую,
И скоро пташки стали щебетати,
Якусь крутили позитивку свою —
Дѣтямъ соловѣя казали спѣвати.

Іхъ стара ненька що день прилѣтала
Скоро ся ясне обудило соньце,
За пятымъ муромъ сѣдала й рыдала,
И пѣснь нутила подъ само оконце.

Але панъ лютый якъ увидѣль тое,
Казалъ оконце грубо заложити
Щобъ голосъ неньки, щобъ пѣніе рѣдное
Соловѣчатамъ не могло звенити.

Такъ вывчили ся малі соловѣи
Искусній пѣсни бездушної машины —
Свои природній, свои рѣдненькій
Да и не знали — не знали родины.

Но стара ненька хоть дѣти въ неволи
Сама свободно въ небо пойдѣтала,
Днину спасенья днину лучшой доли
Для дѣтей своихъ Бога умоляла.

(Доконченіе спѣдує)

Курсъ Львовскій.

дня 22. Листопада.

Въ монетѣ конвенційнѣй.	гот. грбш.		товаромъ.	
	зр.	кр.	зр.	кр.
Червонецѣ голенд. . .	5	42	5	46
Червонецѣ цѣкарс. . .	5	49	5	54
Рубель среб. росс. . .	1	57	1	58
Галицкіи застав. листы за 100 зр.	91	—	91	42

Вѣдень 14. листопада. Облигації 5% — 93;
4½% — 81%; 4% — 71½; 2½% — 49.

С простованьемъ.

Въ Ч. 91 стор. 367 въ 1. передѣлцѣ
8. стр. мѣсто крамой чит. крайной; стр. 9.
мѣсто йней чит. ес-; стр. 10 мѣсто пѣт
чит. пѣти; въ 2. передѣлцѣ стр. 9. корѣгъ чит.
окрѣгъ, въ 8 стр. зъ долины мѣсто: взмогчи
са має. чит. взмогчи сѧ не має. —